

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. K. 2019-01-04 SKUNDO**

2019 m. kovo 8 d. Nr. S-39 (7-4/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovams

Ramutei Matkevičienei
advokatei J. G.
įgaliotam asmeniui A. K.
A. B.

mokesčių administratoriaus atstovei

2019-02-25 posėdyje išnagrinėjusi V. K. (toliau – Pareiškėjas) 2019-01-04 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-12-11 sprendimo Nr. 68-137, n u s t a t ė:

Inspekcija 2018-12-11 sprendimu Nr. 68-137 patvirtino Šiaulių apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Šiaulių AVMI) 2018-10-09 sprendimą Nr. (44.1) FR0682-318, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti į biudžetą 735 320 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 99 368,24 GPM delspinigius ir 73 532 Eur GPM baudą.

Inspekcija atliko Pareiškėjo GPM, privalomojo sveikatos draudimo įmokų, valstybinio socialinio draudimo įmokų apskaičiavimo, deklaravimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2016-01-01 iki 2016-12-31 ir surašė 2018-07-27 patikrinimo aktą Nr. (41.2) FR0682-319.

Inspekcija, taikydamą Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 15 str. 2 dalį ir Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 40 straipsnio 2 dalies ir Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 15 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004-04-09 įsakymu Nr. 1K-123 (toliau – Taisyklės), 19.1 papunktyje įtvirtintą palyginamosios nepriklausomos kainos kainodaros metodą, konstatavo, kad 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sutartyje įforminta ŽŪB „B1“ 51 proc. pajų pardavimo kaina asocijuotam asmeniui UAB „T1“ už 1 000 000 Eur neatitiko tikrosios rinkos

kainos, ir vertino, kad ŽŪB „B1“ 51 proc. pajų sandorio sudarymo metu tikroji rinkos kaina, atitinkanti ištiesiosios rankos principą, yra 5 500 000 Eur. Mokestinio patikrinimo metu nustatyta, kad B klasės pajamos už parduotus ŽŪB „B1“ pajus sudarė 5 489 926,01 Eur.

Ginčijamame sprendime išdėstytos faktinės bylos aplinkybės:

1. Nustatyta, kad iki 2016 m. Pareiškėjas valdė 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų. Pareiškėjas 2016-06-13 įformino minėtų pajų pardavimą už 1 000 000 Eur UAB „T1“. UAB „T1“ 100 proc. akcijų valdė P. K. (Pareiškėjo motina), o pats Pareiškėjas — UAB „T1“ generalinis direktorius.

1.1. UAB „T1“ 2016-06-13 apskaitė ŽŪB „B1“ pajų įsigijimą iš Pareiškėjo už 1 000 000 Eur. Per 2016 metus už pajus išmokėjo 989 926,01 Eur (mokėjimo pavedimais ir grynaisiais pinigais išmokėjo 964 100 Eur, užskaitė iš Pareiškėjo išmokėto avanso 25 826,01 Eur). Pateiktoje 2016 m. gyventojams išmokėtų išmokų, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamų B klasės pajamoms pažymoje (forma FR0471) UAB „T1“ deklaravo 989 926,01 Eur Pareiškėjui 2016 metais išmokėtų B klasės pajamų už pajus. Likusius 10 073,99 Eur UAB „T1“ Pareiškėjui grynaisiais pinigais išmokėjo 2017 metais.

2. UAB „T1“ operatyvių patikrinimų metu (2017-08-24 operatyvaus patikrinimo ataskaita Nr. FR0760-6489 ir 2017-11-22 operatyvaus patikrinimo ataskaita Nr. FR0760-9105) nustatyta, kad UAB „T1“ 2016 m. rugsėjo 7-8 dienomis įformino tų pačių pajų pardavimą G. R. ir ŽŪB „B1“ už 5 500 000 Eur:

– ŽŪB „B1“ direktoriui G. R. 2016-09-07 pardavė 10,2 proc. pajų už 1 000 000 Eur. G. R. atsiskaitė mokėjimo pavedimais į UAB „T1“ sąskaitą, 2016-08-22 iš ŽŪB „B1“ paėmęs 1 000 000 Eur paskolą su 2 proc. metinėmis palūkanomis.

– 40,8 proc. pajų už 4 500 000 Eur 2016-09-08 pardavė ŽŪB „B1“, kuri už pajus taip pat atsiskaitė mokėjimo pavedimais: 2016 metais 635 000 Eur, 2017 m. – likusią 3 865 000 Eur sumą, gavusi verslo kreditą iš SEB banko.

2.1. ŽŪB „B1“ direktorius G. R. mokestinio tyrimo metu paaiškino, kad dėl ŽŪB „B1“ pajų išpirkimo derybos buvo vedamos apie 2 metus. ŽŪB „B1“ turto vertė buvo nustatyta pagal Ober-Haus turto vertinimą ir ŽŪB „B1“ balansą. G. R. teigimu, buvo nustatyta, kad 2016-07-31 ŽŪB „B1“ turima žemė, kitas turtas bei atsargos buvo verti 11 000 000 Eur, todėl buvo sutarta, kad už 51 proc. pajų turi būti sumokėta 5 500 000 Eur.

2.2. UAB „T1“ generalinio direktoriaus pavaduotoja G. J. (Pareiškėjo sesuo) raštu paaiškino, kad, skaičiuojant ŽŪB „B1“ pajų pardavimo kainą (5,5 mln. Eur), buvo atliekamas viso šios bendrovės disponuojamo turto įvertinimas realiomis rinkos kainomis ir išanalizuotos apskaičiuotos ŽŪB „B1“ pajamų perspektyvos 10 metų laikotarpiu. Šių skaičiavimų ir vertinimų pagrindu buvo įvertinta pajų rinkos vertė, už kurią UAB „T1“ juos pardavė.

3. Nustatyta, kad iki 2016 m. KB „S1“ pajus valdė UAB „T1“ (53 proc.), UAB „J1“ (13 proc.), R2 ŽŪB (18 proc.), ŽŪB „B1“ (8 proc.), kurios visos per susijusius asmenis tuo metu buvo kontroliuojamos Pareiškėjo. Patikrinimo metu nustatyta, kad 2016-02-25 visos Pareiškėjo kontroliuojamos bendrovės KB „S1“ pajus pardavė ir visos Pareiškėjo kontroliuojamos bendrovės iš KB „S1“ pardavimo sandorių apskaitė nuostolius.

3.1. UAB „T1“, atstovaujama Pareiškėjo (generalinio direktoriaus), 2016-02-25 už 900 000 Eur pardavė turėtus KB „S1“ pajus, kurių vertė 3 310 356 Eur ir iš šio sandorio patyrė 2 410 356 Eur (3 310 356 Eur – 900 000 Eur) finansinės veiklos nuostolį.

Apskaičiuodama 2016 metų finansinį rezultatą, iš ŽŪB „B1“ pajų pardavimo apskaitytą 4 500 000 Eur pelną UAB „T1“ sumažino 2 410 356 Eur nuostoliu, gautu iš KB „S1“ pajų pardavimo.

4. Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjas, į sandorių grandinę įtraukdamas susijusią UAB „T1“, suplanavo sau, kaip fiziniam asmeniui, 675 000 Eur ((5 500 000 Eur – 1 000 000 Eur) x 15 proc.) mažesnes GPM mokestines prievoles.

Pareiškėjas kaip UAB „T1“ generalinis direktorius, iš anksto žinodamas apie nuostolingą KB „S1“ pajų pardavimo sandorį (pajai jau buvo parduoti 2016-02-25), 2 410 356 Eur sumažino UAB „T1“ 2016 m. apskaitytą finansinį pelną, gautą iš ŽŪB „B1“ pajų pardavimo, o taip pat 361 553 Eur (2 410 356 Eur x 15 proc.) mokėtiną pelno mokestį.

Mokesčių administratorius, remdamasis GPMĮ 2 str. 19 ir 32 dalimis, teigia, kad UAB „T1“ (100 proc. akcijų priklausė Pareiškėjo motinai, generalinis direktorius — Pareiškėjas) ir Pareiškėjas 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo metu buvo asocijuoti asmenys GPMĮ 2 str. 32 dalies prasme.

Inspekcijos sprendime cituojamos GPMĮ 15 str. 1 ir 2 dalių nuostatos bei nurodoma, kad GPMĮ 15 str. 2 dalies nuostatų taikymą reglamentuoja specialus teisės norminis aktas – Taisyklės. Sprendime cituojamas Taisyklių tikslas, Taisyklių 18 ir 19 punktai.

Siekdama nustatyti tikrąją ŽŪB „B1“ pajų kainą, Inspekcija, vadovaudamasi Taisyklių 19.1 papunkčiu ir 24 punktu, pasirinko palyginamosios nepriklausomos kainos metodą. Vadovaujantis Taisyklių 16 punktu, sandorio su nesusijusiu asmeniu palyginimui, mokestinio patikrinimo metu pirmiausia buvo naudojamas vidinių palyginimų būdas, t. y., kai sandoris tarp susijusių asmenų (2016-06-13 ŽŪB „B1“ 51 proc. pajų pardavimo už 1 000 000 Eur asocijuotam asmeniui UAB „T1“) lyginamas su sandoriu tarp vieno iš susijusių asmenų sandorio su nesusijusiu asmeniu (to paties turto pardavimas 2016 m. rugsėjo mėnesį nesusijusiems ŽŪB „B1“ ir G. R. už 5 500 000 Eur). Inspekcija pažymėjo, kadangi sandoriai vyko tais pačiais metais, tarp sandorių praėjo labai nedaug laiko (3 mėnesiai), nebuvo jokių veiksmų, galėjusių turėti įtakos pajų vertės ar kitų verslo sąlygų pasikeitimui, ir laikė, kad palyginimas yra tinkamas.

Vertinant sudarytus sandorius pagal mokesčių teisės aktų reikalavimus, ginčijamame sprendime paminėta, kad mokesčių teisės aktai neriboja sandorių sudarymo tarp asmenų, kurie pagal mokesčių teisės aktus yra laikomi susijusiais, kontroliuojančiais, asocijuotais asmenimis. Šių asmenų sudaromiems sandoriams keliama sandorių atitikimo tikrajai rinkos kainai reikalavimai (GPMĮ 15 straipsnis), taip pat bendras Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 10 straipsnyje įtvirtintas reikalavimas, kad sudarytų sandorių turinys atitiktų jų formą, o sandoriai nebūtų sudaryti dirbtinai siekiant sukurti mokestinio pranašumo sąlygas. Pažymėta, kad Pareiškėjas turimus pajus UAB „T1“ pardavė 2016-06-13, todėl pajų vertė turėjo atitikti tikrąją rinkos kainą būtent tai datai, o ne 2015-12-04, todėl Pareiškėjo argumentas, kad UAB „T1“ pajus galutiniams pirkėjams pardavė 2016-09-08, t. y. praėjus 10 mėnesių nuo Pareiškėjo pajų kainos nustatymo ir į šią aplinkybę mokesčių administratorius vertindamas situaciją privalėjo atsižvelgti, atmestas. Pareiškėjas esmine aplinkybe, lėmusią pajų pardavimo kainos padidėjimą 2016 m. rugsėjo mėn. nurodo naujo potencialaus pirkėjo, kuris pasiūlė ženklią sumą už ŽŪB „B1“ pajus, atsiradimą, tačiau šie argumentai nėra pagrįsti jokiais dokumentais (jie nepateikti nei mokestinio tyrimo ar mokestinio patikrinimo metu, nei skundo nagrinėjimo Inspekcijoje metu). Inspekcija akcentuoja, kad Pareiškėjas savo teiginius apie esmines sąlygas (ekonominės aplinkybės, verslo strategiją), galėjusias turėti įtakos turto vertei, privalo pagrįsti objektyviais ir neginčijamais įrodymais, priešingu atveju mokesčių administratorius vadovausis mokestinio patikrinimo metu nustatytais faktais. Nurodoma, kad tarp 2016 m. birželio 13 d. ir 2016 m. rugsėjo 7-8 d. sandorių praėjo tik 3 mėnesiai ir pagal ŽŪB „B1“ buhalterinės apskaitos registrus esminių pokyčių, kurie galėjo daryti įtaką pajų kainai, nenustatyta (2017-09-13 mokestinio tyrimo ataskaita Nr. FR0686-1225). Sprendime pabrėžta, kad pagal 2016-06-13 pirkimo–pardavimo sutartį tarp Pareiškėjo ir UAB „T1“ vieno pajaus apytikslė pardavimo kaina – 5,20 Eur, pagal 2016-09-07 pirkimo–pardavimo sutartį tarp UAB „T1“ ir G. R. vieno pajaus apytikslė pardavimo kaina – 25,98 Eur, pagal 2016-09-08 pirkimo–pardavimo sutartį tarp UAB „T1“ ir ŽŪB „B1“ vieno pajaus apytikslė pardavimo kaina – 29,22 Eur, skirtumas – apytiksliai 5,3 karto. Atsižvelgus į tai, kad pajų pirkimo–pardavimo sandorius skiria tik 3 mėnesiai, mokestinio patikrinimo metu nenustatytos pakitusios ekonominės aplinkybės ar verslo strategija, Inspekcija priėjo išvadą, kad sandorių vertės negali skirtis taip kardinaliai ir 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sandoriui įtakos turėjo asmenų sąsajumas.

Ginčijamame sprendime akcentuota, kad Inspekcija mokestinio patikrinimo metu vadovavosi ŽŪB „B1“ direktoriaus G. R. ir UAB „T1“ generalinio direktoriaus pavaduotojos G. J. paaiškinimais. Dėl Pareiškėjo skundo argumentų, kad Inspekcijai privalu išsiaiškinti, kodėl G. R. ir A. R. atsisakė pirkti pajus iš Pareiškėjo pirminio pasiūlymo metu. Pirmiausia, Inspekcija nurodo, jog taikė palyginamosios nepriklausomos kainos metodą ir vertinimą atliko vidinių palyginimų būdu (vertintos kontroliuojamos transakcijos ir nekontroliuojamos transakcijos) ir nenustačius esminių

skirtumų, galinčių daryti poveikį kainai, vertino, kad nekontroliuojamų transakcijų metu vienodas pajų kiekis (51 proc.) buvo parduotas tikrąja rinkos kaina. Antra, G. R. nurodė, kad dėl ŽŪB „B1“ pajų išpirkimo iš UAB „T1“ derybos buvo vedamos apie 2 metus. Sprendime akcentuotas trumpas laikotarpis, per kurį buvo sudaryta eilė sandorių: G. R. ir A. R. atsisakymai pasinaudoti pirmumo teise įsigyjant ŽŪB „B1“ pajus fiksuoti 2016-05-10, 2016-06-13 Pareiškėjas 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų pardavė UAB „T1“, 2016-08-22 sudaryta paskolos sutartis Nr. 3 tarp ŽŪB „B1“ ir G. R. (sutarties objektas – 1 000 000 Eur, gauta paskola panaudota atsiskaitymui už iš UAB „T1“ įsigytus ŽŪB „B1“ pajus), 2016 m. rugsėjo 7–8 dienomis UAB „T1“ įformino tų pačių pajų pardavimą G. R. ir ŽŪB „B1“ už 5 500 000 Eur. Inspekcijos vertinimu, ginčo atveju sandorių grandinė buvo vykdoma per labai trumpą laiką (aplinkybių, patvirtinančių 2016-06-13 sandorio būtinumą nėra), todėl prieita išvados, kad 2016-06-13 sandoris buvo sudarytas dirbtinai, siekiant sukurti mokesčio pranašumo sąlygas.

Mokesčių administratorius 2016-06-13 sandorį tarp Pareiškėjo ir UAB „T1“ vertino kaip dirbtinį darinį, sukurtą mokesčių tikslais. Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2010 m. sausio 21 d. sprendimo SGI (C-311/08) 71 punktą „komercinės priešastys“ turi būti aiškinama atsižvelgiant į laisvos konkurencijos principą, kuris pagal savo esmę neleidžia pripažinti ekonominių priešastų, kurių kilmė susijusi su akcininko padėtimi. Kaip matyti, 2016-06-13 sandorio metu Pareiškėjas kontroliavo ŽŪB „B1“ ir buvo asocijuotas su UAB „T1“, KB „S1“ pajus valdė juridiniai asmenys, kurie visi per susijusius asmenis buvo kontroliuojami Pareiškėjo, t. y. Pareiškėjas galėjo daryti ir – vertinant ginčui aktualias aplinkybes – darė įtaką juridinių asmenų sudaromiems sandoriams ir numatė sau palankias sąlygas. Taip pat Pareiškėjas nepateikė įrodymų, kurie pagrįstų tarp tarpusavio priklausomumo ryšiais susijusių asmenų 2016-06-13 pajų pirkimo-pardavimo sandorio vertę, kuri skiriasi nuo tos sandorių vertės, kurią 2016 m. rugsėjo mėn. (esant tapačioms sąlygoms) taikė tarpusavyje nesusiję asmenys. Pareiškėjo pateikti argumentai apie komercines priešastis, dėl kurių ženkliai skyrėsi 2016 m. birželio mėn. ir 2016 m. rugsėjo mėn. sudarytų sandorių vertė, nėra pagrįsti jokiais objektyviais įrodymais, todėl teigtina, kad vadovaujantis nepriklausomos kainos metodu vidinių palyginimų būdu mokesčio patikrinimo metu pagrįstai nustatyta, kad ŽŪB „B1“ 51 proc. pajų tikroji rinkos kaina, atitinkanti ištiesiosios rankos principą yra 5 500 000 Eur, o Pareiškėjui iš anksto buvo žinomi galutiniai pajų pirkėjai, pajų vertė bei tikroji rinkos kaina.

Skunde nurodoma, kad Pareiškėjas gavo iš G. R. Ober-Haus ŽŪB „B1“ Turto vertės pažymą (vertinimas atliktas 2016-05-11 dienai), kurioje atliktas tik žemės sklypų vertinimas ir ši ataskaita skirta tik SEB bankui šio turto įkeitimo tikslu. Pažymėjo, jog nėra jokių duomenų, kad būtų atliktas ŽŪB „B1“ ar pajų vertinimas, todėl Inspekcijos atliktas palyginimas nėra tinkamas ir pagrįstas. Kaip jau minėta, UAB „T1“ 2016 m. rugsėjo mėn. pardavė ŽŪB „B1“ 10,2 proc. pajų G. R. už 1 000 000 Eur (atsiskaitymui panaudota pagal 2016-08-22 paskolos sutartį Nr. 3 gauta suma) bei 40,8 proc. ŽŪB „B1“ pajų pardavė ŽŪB „B1“ už 4 500 000 Eur. Sandoriui finansuoti ŽŪB „B1“ ir SEB bankas 2017-01-03 pasirašė 2007-05-23 kreditavimo sutarties pakeitimą Nr. 18 (toliau — sutartis), kuriuo bankas ŽŪB „B1“ suteikė 4 000 000 Eur verslo kreditą. Sutartyje numatyta, kad kreditas suteikiamas ne daugiau nei 40,8 proc. visų ŽŪB „B1“ pajų įsigijimui pagal 2016-09-08 pajų pirkimo-pardavimo sutartį, finansuojant ne daugiau nei 4 000 000 Eur kainos (1 punktas), nes 500 000 Eur dalis apmokėta (5.1.1 papunktis). Sutarties 1 priedo 1.1.32–1.1.35 punktuose nurodytas AB SEB bankui įkeistas turtas, įskaitant ir ŽŪB „B1“ pajus. Inspekcijos teigimu, bankas, kuriam taikomi riziką ribojantys normatyvai ir reikalavimai, teikdamas verslo kreditą atsiskaitymui su UAB „T1“ pagal 2016-09-08 pajų pirkimo-pardavimo sutartį įsivertino rinkos sąlygas, numatė galimas rizikas ir kreditavo sandorį tikrąja rinkos kaina. Be to, 2016-09-08 pajų pirkimo-pardavimo sutarties 3.4 papunktyje numatyta, kad būtinosios sąlygos (ŽŪB „B1“ ir G. R. atsiskaitymas su UAB „T1“ už įsigytus pajus) turi būti įvykdytos iki 2016-12-31, tačiau 2016-12-30 minėtos sutarties pakeitimu atsiskaitymo terminas pratęsiamas iki 2017-01-31. Taip pat šiuo pakeitimu (3 punktas) įtvirtinta, kad šalys šia sutartimi susitarė, kad ŽŪB „B1“ perleisti ŽŪB „B1“ pajai iki pilno atsiskaitymo pagal šią sutartį būtų įkeisti AB SEB bankui užtikrinant ŽŪB „B1“ skolinių įsipareigojimų įvykdymą pagal tarp ŽŪB „B1“ ir AB SEB banko 2007-05-23 kreditavimo sutartį. UAB „T1“ patvirtina, kad jam yra žinomos ir suprantamos pajų įkeitimo teisinės pasekmės. Inspekcijos teigimu, 2016-09-08

pajų pirkimo–pardavimo sutarties ir vėlesnių pakeitimų sąlygos buvo siejamos su ŽŪB „B1“ atsiskaitymo galimybėmis, nes sandorio sudarymo metu tokių galimybių įmonė neturėjo. Be to, pats Pareiškėjas nurodo, kad gavo iš G. R. Ober-Haus ŽŪB „B1“ Turto vertės pažymą (vertinimas atliktas 2016-05-11 dienai), o tai rodo, kad galimai dėl kreditavimo galimybių su AB SEB banku derybos vyko ilgą laiką. Tai dar vienas rodiklis / faktorius, kad 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sandoris buvo dirbtinis, o realus atsiskaitymas už parduotus pajus numatytas iš G. R. ir ŽŪB „B1“.

Ginčijamame sprendime akcentuojama, kad GPMĮ 15 str. 2 dalyje numatyta, jei asocijuotų asmenų tarpusavio sandoriuose arba ūkinėse operacijose sudaromos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų sudaromos ar nustatomos neasocijuotų asmenų tarpusavio sandoriu arba ūkine operacija, tada bet koks pelnas (pajamos), kuris, jei tokių sąlygų nebūtų, būtų priskiriamas vienam iš tų asmenų, bet dėl tokių sąlygų jam nepriskiriamas, gali būti įtraukiamas į to asmens pajamas ir atitinkamai apmokestinamas. Šio straipsnio nuostatos pajamų apmokestinimo nesieja su faktišku pajamų (ar pajamų natūra) gavimu, todėl Pareiškėjo skunde nurodomas argumentas, jog Pareiškėjas koreguotų 4 500 000 Eur pajamų (ar pajamų natūra) negavo ir jos negali būti apmokestinamos, yra nepagrįstas. Skunde nurodyta aplinkybė, jog UAB „T1“ deklaravo 5 500 000 Eur pardavimo pajamas ir nuo jų apskaičiavo mokėtiną pelno mokestį, nekeičia Pareiškėjui patikrinimo metu nustatytos prievolės, nes pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 40 str. 2 dalį – ši suma UAB „T1“ priskiriama leidžiamiems atskaitymams.

Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjas, nedeklaravęs B klasės 4 500 000 Eur pajų pardavimo pajamų, nuo jų neapskaičiavęs ir nesumokėjęs 675 000 Eur GPM, pažeidė GPMĮ 5 straipsnio, 6 str. 1 dalies, 15 str. 2 dalies, 22 straipsnio, 25 str. 1 dalies ir 27 str. 1 dalies nuostatas.

Pareiškėjas pateiktu skundu Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) nesutinka su Inspekcijos sprendimu, teigdamas, kad nagrinėjamu atveju neobjektyviai aiškintos faktinės aplinkybės bei GPMĮ nuostatos.

Pirma, UAB „T1“, prieš įsigydama pajus, 2015 metais vertino ŽŪB „B1“ 2010–2014 metų rezultatus. Žemės ūkyje vertinti vien paskutinių (2014) metų veiklos rezultatus neteisinga, kadangi derliaus pardavimas vyksta per kelis metus, išmokos už pasėlius pajamuojamos, kai realiai gaunamos, todėl vertinant 5 metų vidutinę EBITDA – ji 498,7 tūkst. Eur. Vertinant visos įmonės vertę imama 5 metų EBITDA, t. y. 2,493 mln. Eur, tačiau tuomet Lietuvos Respublikos oficialūs asmenys, politikai, žiniasklaidos priemonės viešai pradėjo skelbti prognozes apie išmokų mažėjimą, o tai stipriai atsilieptų bendrovės rodikliams. Skunde pateikiama ŽŪB „B1“ finansinių duomenų suvestinė už 2010–2014 metus.

Antra, Pareiškėjas turėjo 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų, todėl norėdamas parduoti pajus, privalėjo juos pasiūlyti kitiems pajininkams. Toks pasiūlymas buvo pateiktas, tačiau kiti pajininkai (A. R. ir G. R.) pareiškė, kad neketina pirkti 51 proc. Pareiškėjo pajų už 1 mln. Eur. Pareiškėjas akcentuoja, kad mokesčių administratorius šio fakto netyrė ir nesiaiškino, kodėl vėliau vienas iš šių asmenų pajus įsigijo už ženkliai didesnę sumą nei buvo pasiūlyta anksčiau.

Trečia, Pareiškėjui parduodant 51 proc. ŽŪB „B1“ pajus už 1 mln. Eur, juos už tokią kainą atsisakė pirkti net pajininkai, turėję galimybę pasinaudoti pirmenybės teise. Akivaizdu, kad tai įrodo, jog kainą buvo pernelyg aukšta ir atitiko rinkos vertę.

Ketvirta, Pareiškėjas parduodamų pajų kainą nustatė ne sandorio su UAB „T1“ sudarymo metu, o prieš 7 mėnesius iki sandorio su UAB „T1“ sudarymo, t. y. 2015-12-04, kada paskelbė esamiems pajininkams apie siūlymą parduoti pajus už 1 mln. Eur.

Penkta, UAB „T1“ pajus galutiniam pirkėjams pardavė 2016 m. rugsėjo 8 d., t. y. praėjus 10 mėnesių nuo pajų kainos nustatymo. Per šį laikotarpį keitėsi ne tik ŽŪB „B1“ finansinė situacija, bet ir kitos aplinkybės, į kurias būtina atsižvelgti vertinant ginčo sandorio rinkos vertę.

Šešta, nėra jokių įrodymų, kad Pareiškėjas žinojo apie atliktą, atliekamą turto vertinimą (jei jis buvo atliktas iki pajų pardavimo UAB „T1“). Be to, net jei G. R. savo iniciatyva ir užsisakė ŽŪB „B1“ turto vertinimą, logiška, kad apie jo rezultatus Pareiškėjas nežinojo, nes potencialiam pirkėjui, kurį domina pajų įsigijimas, būtų visiškai neprotinga atskleisti Turto vertinimo rezultatus pardavėjui. Inspekcija nepateikė Pareiškėjui vertinimo ataskaitos, kuria rėmėsi ginčijamame sprendime.

Septinta, mokesčių administratorius nepagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjui iš anksto buvo žinomi galutiniai pajų pirkėjai, pajų vertė bei tikroji rinkos kaina. Skunde pažymima, kad nors ŽŪB „B1“ direktorius G. R. paaiškino teigė, jog dėl pajų išpirkimo iš UAB „T1“ derybos buvo vedamos 2 metus, tačiau ši aplinkybė neatitinka tikrovės, nes UAB „T1“ pajus nuosavybės teise valdė tik 3 mėnesius.

Aštunta, maksimali 5,5 mln. Eur kaina buvo nustatyta pagal tuo metu susiklosčiusias aplinkybes (kai atsirado naujas potencialus pirkėjas, kuris norėjo supirkti ŽŪB „B1“ pajus ir UAB „T1“ už pajus pasiūlęs netikėtai didelę kainą). Pareiškėjas teigia, kad ŽŪB „B1“ pajininkai, kurie buvo susiję artimais giminystės ryšiais, nepanoro, kad bendrovės valdymas pereitų į nepageidaujamo žmogaus rankas, tad nusprendė sumokėti trečiojo asmens pasiūlytą kainą. Tai yra esminė faktinė aplinkybė, įtakojusi tokią aukštą pajaus kainą. Skunde akcentuojama, kad įstatymo nuostatos įtvirtina tik galimybę, bet ne būtinybę parduoti turtą už rinkos kainą (Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo 2 str. 13 dalis ir GPMĮ 2 str. 20 dalis). Inspekcija nenagrinėjo ir to fakto, kad ŽŪB „B1“ akcijas įsigijo pati žemės ūkio bendrovė už 4,5 mln. Eur, o G. R. – už 1 mln. Eur.

Skunde pažymima, jog Ekonomikos bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (toliau – EBPO) metodinėse rekomendacijose teigiama, kad rezultatai, gauti pritaikius lyginamosios nepriklausomos kainos metodą, gali būti laikomi tiksliais ir patikimais tik tuo atveju, jei nekontroliuojamas sandoris yra palyginamasis, t. y. jei tarp analizuojamo ir lyginamojo sandorio bei sandorio šalių nėra esminių skirtumų, kurių poveikio kainai nebūtų galima pakoreguoti, arba šie sandoriai yra nereikšmingi, t. y. jie nedaro poveikio sandorio kainai (OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations, 2001).

Kriterijų, kuriuos turi analizuoti ir į kuriuos turi atsižvelgti mokesčių administratorius, sąrašas pateikiamas Taisyklių 7 punkte. Tai transakcijos dalyko charakteristikos, transakcijos šalių funkcijos atliekant funkcinę analizę, transakcijos sąlygos, ekonominės aplinkybės, verslo strategija. Pareiškėjo teigimu, nagrinėjamu atveju nebuvo atsižvelgta į ginčo sandorių sudarymo ekonomines aplinkybes, transakcijos sąlygas ir verslo strategiją.

Skunde akcentuojamas ginčo sandorių apmokestinimas. Iš ginčo sandorio kilusius mokesčius jau sumokėjo UAB „T1“, pakartotinai turės sumokėti ir Pareiškėjas. Taip pat Inspekcija neatsižvelgė į tai, kad UAB „T1“, skirdamas uždirbtą pelną iš pajų pardavimo akcininkui, privalės mokėti GPM, t. y. šiuo atveju UAB „T1“ nuo uždirbto pelno turi sumokėti 30 proc. mokesčių valstybei (15 proc. pelno mokestį ir 15 proc. GPM). Inspekcija nevertino UAB „T1“ jau sumokėto pelno mokesčio.

Pareiškėjas taip pat pažymi, kad Inspekcija visai netyrė 2016 m. rugsėjo mėn. sandorio kainos pagrįstumo. Pareiškėjas gavo iš G. R. Ober Haus ŽŪB „B1“ Turto vertės pažymą (vertinimas atliktas 2016-05-11 dienai), kurioje atliktas tik žemės sklypų vertinimas ir ši ataskaita skirta tik SEB bankui šio turto įkeitimo tikslu. Nėra jokių duomenų, kad būtų atliktas ŽŪB „B1“ ar pajų vertinimas, todėl Inspekcijos atliktas palyginimas negali būti laikomas tinkamu ir pagrįstu.

Skunde nurodoma, kad Inspekcija, siekdama nustatyti ištiesiosios rankos principą atitinkančią kontroliuojamosios transakcijos kainą, turėjo atlikti Taisyklių 6 punkte išvardintus veiksmus bei parinkti vieną iš Taisyklių 19 punkte metodų, tačiau nurodytų veiksmų neatliko ir pritaikė ne tą metodą. Pareiškėjo nuomone, neatlikus duomenų (pasirinktų palyginamųjų sandorių) analizės Taisyklėse nustatytais aspektais, negali būti laikomos nekontroliuojamų transakcijų, tinkamomis palyginimui, atitikmenimis. Pareiškėjas remiasi Komisijos 2017 m. birželio 27 d. sprendimu Nr. S-146 (7-95/2017), jo nuomone, analogiškoje situacijoje, kurioje akcijų rinkos kaina buvo nustatyta iš įmonės turto atimant įsipareigojimus, gautą skirtumą dalijant iš bendro akcijų skaičiaus ir dauginant iš parduotų ginčo akcijų skaičiaus.

Pareiškėjas akcentuoja, kad pagal LVAT praktiką, Taisyklių nesilaikymas nustatant susijusių asmenų sudaryto sandorio rinkos vertę, daro Inspekcijos priimtus sprendimus neteisėtais (LVAT 2013-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A-438-492/2013). Pareiškėjo nuomone, Inspekcijos sprendimas nėra pagrįstas nustatyta tvarka surinktais įrodymais.

Pareiškėjas, remdamasis GPMĮ 8 straipsniu („Pajamų pripažinimas“), teigia, kad Inspekcija neįrodė, jog jis gavo papildomas pajamas iš pajų pardavimų. Tokiu atveju Pareiškėjui nėra prievolės

mokėti GPM, kaip tai numatyta GPMĮ 8 straipsnyje. Skunde pabrėžiama, kad Pareiškėjas gavo tik deklaruotas pajamas, jokių kitų pajamų (natūra ar grynaisiais) negavo. Net ir pasisakant pajų kainos korekcijos pajamų apimtyje (Inspekcijos nuomone ŽŪB „B1“ 51 proc. pajų tikroji rinkos kaina, atitinkanti ištiesiosios rankos principą, yra 5 500 000 Eur), nėra jokio pagrindo šių pajamų priskirti Pareiškėjui, kadangi nėra įrodymų, kad Pareiškėjas galėtų būti pripažintas naudos gavėju. Vieninteliu naudos gavėju galėtų būti pripažintas UAB „T1“, tačiau Inspekcija šiuo aspektu nepasisako.

Pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintų Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nuostatų 7.1 punktą Komisija, vykdydama savo funkcijas, turi teisę gauti iš valstybės ir savivaldybės institucijų, kitų asmenų informaciją, susijusią su nagrinėjamu mokesčių mokėtojo skundu. Pareiškėjas pažymi, jog ginčui aktualaus sandorio sudarymo metu (t. y. 2016-06-13) jam nebuvo žinoma apie skundžiamuose mokesčių administratoriaus sprendimuose ir ŽŪB „B1“ pažymoje minimą ŽŪB „B1“ turto vertinimą; su jokiais Inspekcijos nurodomą vertę pagrindžiančiais dokumentais Pareiškėjas nėra susipažinęs. Inspekcija privalo pateikti Komisijai visus dokumentus, kurių pagrindu priimti skundžiami sprendimai ir su kuriais Pareiškėjas arba jo atstovas susipažins. Neradus sprendimuose minimų turto (verslo) vertinimo dokumentų, Pareiškėjas prašys prieš nagrinėjant šį skundą iš ŽŪB „B1“ išreikalauti 2016-07-31 dienai atlikto ar šią dieną egzistavusio ŽŪB „B1“ turto vertinimo dokumentus, o taip pat anksčiau ar vėliau atlikto turto vertinimo dokumentus – visus 2016-06-13 datai egzistavusias ŽŪB „B1“ turto vertinimo ataskaitas, ŽŪB „B1“ verslo vertinimo ataskaitas, kitus oficialius dokumentus, kuriais remiantis buvo nustatyta ŽŪB „B1“ pajų vertė ginčo sandorio sudarymo dieną, t. y. 2016-06-13.

Remdamasis aukščiau išdėstytais argumentais, Pareiškėjas prašo iš dalies panaikinti Inspekcijos 2018-12-11 sprendimą Nr. 68-137 ir šiuo sprendimu patvirtintą Šiaulių AVMI 2018-09-19 sprendimą Nr. (44.1) FR0682-318, t. y. panaikinti skundžiamo 2018-12-11 sprendimo dalį dėl patikrinimo akto 1.1 punkte nustatyto 1 pažeidimo (dėl Pareiškėjo metinės pajamų mokesčio deklaracijoje už 2016 metus apskaičiuotos ir deklaruotos finansinių priemonių pardavimo sumos).

Komisija, įvertinusi Pareiškėjo skunde išdėstytus motyvus, mokesčių administratoriaus pateiktą ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas grąžintinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto GPM už 2016 metus, nustačius, kad 2016-06-13 sandoryje tarp asocijuotų asmenų nustatyta pajų kaina neatitiko tikrosios rinkos kainos. Todėl Pareiškėjui GPM apskaičiuotas, taikant GPMĮ 15 str. 2 dalies ir ją įgyvendinančių Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004-04-09 įsakymu Nr. 1K-123 patvirtintų Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 40 str. 2 dalies ir GPMĮ 15 str. 2 dalies įgyvendinimo taisyklių (toliau – Taisyklės) nuostatas.

Šiaulių AVMI nustatė, kad Pareiškėjas 2016-06-13 su asocijuotu asmeniu UAB „T1“ sudarė pajų pirkimo–pardavimo sutartį, kuria pardavė 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų už 1 000 000 Eur (5,20 Eur už pajų). Mokesčių administratorius Pareiškėją ir UAB „T1“ pripažino asocijuotais asmenimis GPMĮ 2 str. 32 dalies prasme, atsižvelgęs į tai, kad 100 proc. UAB „T1“ akcijų valdė P. K. (Pareiškėjo motina), o pats Pareiškėjas buvo UAB „T1“ generaliniu direktoriumi. Mokesčių administratorius nustatė, kad 2016 m. rugsėjo 7-8 dienomis UAB „T1“ valdomi 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų buvo parduoti ŽŪB „B1“ direktoriui G. R. ir ŽŪB „B1“ už 5 500 000 Eur (G. R. 2016-09-07 įsigijo 10,2 proc. pajų už 1 000 000 Eur (25,98 Eur už pajų); ŽŪB „B1“ 2016-09-08 įsigijo 40,8 proc. pajų už 4 500 000 Eur (29,22 Eur už pajų)). Mokesčių administratorius taip pat nustatė, kad UAB „T1“ iki 2016 metų valdė 53 proc. KB „S1“ pajų. UAB „T1“, atstovaujama Pareiškėjo (generalinio direktoriaus), 2016-02-25 už 900 000 Eur pardavė turėtus KB „S1“ pajus, kurių vertė 3 310 356 Eur ir iš šio sandorio patyrė 2 410 356 Eur finansinės veiklos nuostolį. Tokiu būdu UAB „T1“ apskaitytas 4 500 000 Eur pelnas iš ŽŪB „B1“ pajų pardavimo, apskaičiuojant 2016 metų finansinį rezultatą, buvo sumažintas 2 410 356 Eur nuostoliu, gautu iš KB „S1“ pajų pardavimo. ŽŪB „B1“ direktoriaus G. R. teigimu, 2016-07-31 ŽŪB „B1“ turima žemė, kitas turtas bei atsargos

buvo verti 11 000 000 Eur, todėl buvo sutarta, kad už 51 proc. pajų turi būti sumokėta 5 500 000 Eur. ŽŪB „B1“ turto vertė buvo nustatyta pagal Ober-Haus turto vertinimą ir ŽŪB „B1“ balansą. UAB „T1“ generalinio direktoriaus pavaduotoja G. J. (Pareiškėjo sesuo) paaiškino, kad, skaičiuojant ŽŪB „B1“ pajų pardavimo kainą (5,5 mln. Eur), buvo atliktas viso ŽŪB „B1“ disponuojamo turto įvertinimas realiomis rinkos kainomis ir išanalizuotos ŽŪB „B1“ pajamų perspektyvos 10 metų laikotarpiu. Šių skaičiavimų ir vertinimų pagrindu buvo įvertinta pajų rinkos vertė, už kurią UAB „T1“ juos pardavė. Mokesčių administratorius konstatavo, kad Pareiškėjas, būdamas UAB „T1“ generaliniu direktoriumi, iš anksto žinodamas apie nuostolingą KB „S1“ pajų pardavimo sandorį (2016-02-25), 2 410 356 Eur sumažino UAB „T1“ 2016 m. apskaitytą finansinį pelną, gautą iš ŽŪB „B1“ pajų pardavimo, o taip pat 361 553 Eur (2 410 356 Eur x 15 proc.) mokėtiną pelno mokestį; į ŽŪB „B1“ pajų pardavimo sandorių grandinę įtraukdamas susijusią UAB „T1“, siekė išvengti 675 000 Eur GPM mokėjimo.

Atsižvelgdamas tiek į anksčiau aptartus duomenis, tiek į kitus patikrinimo metu surinktus duomenis, mokesčių administratorius konstatavo, kad sandoryje tarp asocijuotų asmenų (Pareiškėjo ir UAB „T1“) nustatyta ŽŪB „B1“ pajų kaina neatitinka tikrosios rinkos kainos, todėl, remdamasis Taisyklių nuostatomis, perskaičiavo Pareiškėjo 2016 metų kontroliuojamos transakcijos kainą. Nustatydamas kontroliuojamos transakcijos (2016-06-13) kainą, mokesčių administratorius vertino vidines nekontroliuojamas transakcijas (2016-09-07 ir 2016-09-08) bei pasinaudojo Taisyklių 19.1 punkte numatytu palyginamosios nepriklausomos kainos metodu. Tokiu būdu ištiestosios rankos principą atitinkanti kaina nustatyta, palyginus kontroliuojamos transakcijos dalyko kainą su nekontroliuojamų 2–jų vidinių transakcijų kainomis, ir nustatyta sandorio kaina 5 500 000 Eur. Atitinkamai mokesčių administratorius, vadovaudamasis GPMĮ 15 str. 2 dalimi, perskaičiavo Pareiškėjo parduotų pajų apmokestinamąsias pajamas ir mokėtiną GPM.

Tiek įvertinus Pareiškėjo skunde išdėstytus motyvus, tiek Pareiškėjo atstovų pasisakymus posėdžio Komisijoje metu, matyti, kad nesutikimą su mokesčių administratoriaus sprendimu Pareiškėjas pirmiausia grindžia tuo, kad būtent 2016-06-13 sandorio kaina yra tikroji rinkos kaina, kuri buvo nustatyta 2015 m. gruodžio mėn., kuomet buvo pasiūlyta pirkti pajus kitiems ŽŪB „B1“ pajininkams. Pareiškėjas esmine aplinkybe, lėmusią pajų pardavimo kainos padidėjimą 2016 m. rugsėjo mėn., laiko naujo potencialaus pirkėjo, kuris pasiūlė ženkliai sumą už ŽŪB „B1“ pajus, atsiradimą, taip pat nurodo, kad ginčo laikotarpiu keitėsi ŽŪB „B1“ finansinė situacija. Skunde akcentuojamas ir netinkamas, Pareiškėjo nuomone, Taisyklių taikymas nagrinėjamu atveju: netirtas 2016 m. rugsėjo mėn. pajų pardavimo sandorių kainos pagrįstumas, neatsižvelgta į ginčo sandorių sudarymo ekonomines aplinkybes, transakcijos sąlygas, verslo strategiją ir kt. Pareiškėjas taip pat nurodo, kad GPM jam apskaičiuotas nepagrįstai, kadangi jis nėra gavęs jokių papildomų pajamų GPMĮ 8 straipsnio prasme. Pareiškėjo atstovai akcentavo UAB „T1“ mokestines prievoles valstybei: sumokėtas pelno mokestis nuo pajų pirkimo ir pardavimo sandorių, ateityje išmokėdamas dividendus Pareiškėjui UAB „T1“ privalės sumokėti GPM. Komisijos posėdžio metu Pareiškėjo atstovai taip pat teigė, kad pajamos iš ŽŪB „B1“ pajų pardavimo turėtų būti padalintos Pareiškėjui ir jo sutuoktinei lygiomis dalimis, nes pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) nuostatas, tokios pajamos laikomos bendrąja jungtine nuosavybe.

Dėl GPMĮ 15 str. 2 dalies ir Taisyklių taikymo ginčo byloje

Nagrinėjamoje byloje nustatyta ir ginčas tarp šalių dėl šios aplinkybės nekykla, kad Pareiškėjas asocijuotam asmeniui pardavė 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų, t. y. atliko kontroliuojamą transakciją. Pareiškėjas 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sutartimi pardavė UAB „T1“ 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų už 1 000 000 Eur. Pareiškėjas ir UAB „T1“ yra asocijuoti asmenys GPMĮ prasme, nes gali vienas kitam daryti įtaką – Pareiškėjas buvo UAB „T1“ generalinis direktorius, o vienintelė UAB „T1“ akcininkė buvo Pareiškėjo motina P. K.

GPMĮ įtvirtintas reikalavimas, kad gyventojai, šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuodami apmokestinamąsias pajamas, pajamomis iš bet kokio sandorio arba bet kokios ūkinės operacijos turi pripažinti sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą, o leidžiamais atskaitymais arba ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymais turi pripažinti bet kokio sandorio arba bet kokios ūkinės operacijos sąnaudų sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios

ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą. Jei asocijuotų asmenų tarpusavio sandoriuose arba ūkinėse operacijose sudaromos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų sudaromos ar nustatomos neasocijuotų asmenų tarpusavio sandoriu arba ūkine operacija, tada bet koks pelnas (pajamos), kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienam iš tų asmenų, bet dėl tokių sąlygų jam nepriskiriamas, gali būti įtraukiamas į to asmens pajamas ir atitinkamai apmokestinamas. Finansų ministras nustato šios dalies įgyvendinimo taisykles (GPMĮ 15 str. 1 ir 2 dalys). Toks teisinis reglamentavimas numato, kad mokesčių administratoriaus teisė pripažinti kitokio dydžio apmokestinamąsias pajamas atsiranda, esant dviem sąlygoms: sandoriui (ūkinei operacijai) įvykus tarp asocijuotų asmenų, kaip tai suprantama pagal GPMĮ nuostatas (1); nustačius aplinkybes, kad sandorio ar ūkinės operacijos kaina neatitinka tikrosios rinkos kainos (2). Įstatymų leidėjas preziumuodamas aplinkybes, kad sandoris tarp asocijuotų asmenų (dėl šių asmenų tarpusavio ryšių, įtakos vienas kitam) ne visuomet gali atitikti įprastas komercines sąlygas, galimą kitokio dydžio mokėtojo pajamų (ar išlaidų) nustatymą sieja išimtinai su dvių aplinkybių nustatymu, o ne su būtinybe nustatyti didesnių pajamų gavimo faktą. Toks pajamų apskaičiavimo būdas yra išimtis iš GPMĮ įtvirtintos pajamų pripažinimo taisyklės, kad pajamomis yra pripažįstamos faktiškai gautos pajamos, kuri taikytina specialiais GPMĮ nustatytais atvejais. Tokiai pozicijai pritarė ir LVAT 2015-04-16 nutartyje adm. byloje Nr. A-682-442/2015. Todėl Pareiškėjas neteisus, teigdamas, kad ginčo atveju mokesčių administratorius privalėjo nustatyti papildomų pajamų gavimo faktą GPMĮ 8 straipsnio prasme.

Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, jog 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sutartis teisėtai buvo įvertinta kaip asocijuotų asmenų tarpusavio sandoris ir, atitinkamai, mokesčių administratorius, vadovaudamasis GPMĮ 15 straipsnio 2 dalies nuostatomis, turėjo teisę vertinti ar asocijuotų asmenų tarpusavio sandoriuose arba ūkinėse operacijose buvo sudaromos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų sudaromos ar nustatomos neasocijuotų asmenų tarpusavio sandoriu arba ūkine operacija. Tokių sąlygų egzistavimą patvirtino aplinkybė, kad Pareiškėjo asocijuotam asmeniui UAB „T1“ parduoti ŽŪB „B1“ pajai (51 proc.) po 3 mėnesių buvo parduoti ŽŪB „B1“ ir jų direktoriui G. R. 5,5 karto didesne kaina (už 5 500 000 Eur). Mokesčių administratorius nenustatė esminių ŽŪB „B1“ veiklos rodiklių pokyčių, galimai įtakousių tokių pajų vertės padidėjimą (Pareiškėjo paaiškinimus apie atsiradusį potencialų pajų pirkėją, pasiūliusį neįtikėtinai didelę kainą, Inspekcija vertino kritiškai), todėl priėjo išvadą, kad Pareiškėjas 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų pardavė žemesne nei rinkos kaina. Komisijos nuomone, nustatęs tokias aplinkybes, mokesčių administratorius turėjo teisę spręsti klausimą dėl Pareiškėjo papildomo apmokestinimo ir 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sutarties vertės nustatymo pagal GPMĮ 15 str. 2 dalies nuostatas.

Taisyklių 5 punkte numatyta, kad nustatant kontroliuojamosios transakcijos kainą, turi būti laikomasi ištiesiosios rankos principo. Ištiesiosios rankos principas – principas, pagal kurį kontroliuojamųjų transakcijų kainos neturi skirtis nuo tikrosios rinkos kainos, o pelnas, uždirbtas arba pajamos, gautos atlikus kontroliuojamąsias transakcijas, neturi skirtis nuo pelno (pajamų), kuris būtų uždirbtas, atlikus transakciją tikrąją rinkos kainą. Ištiesiosios rankos principas grindžiamas kontroliuojamosios transakcijos sąlygų palyginimu su palyginamąja transakcija ar transakcijomis (Taisyklių 3 punktas). Palyginamoji transakcija – tai nekontroliuojamoji transakcija, kai tarp jos ir kontroliuojamosios transakcijos yra palyginamumas. Kontroliuojamoji transakcija – transakcija tarp asocijuotų asmenų. Nekontroliuojamoji transakcija – transakcija tarp neasocijuotų asmenų. (Taisyklių 3 punktas).

Pagal Taisyklių 6 punktą, siekiant nustatyti ištiesiosios rankos principą atitinkančią kontroliuojamosios transakcijos kainą, turi būti atlikti šie veiksmai: įvertinta kontroliuojamoji transakcija, vadovaujantis šių taisyklių 7–13 punktais; vadovaujantis informacija, gauta įvertinus kontroliuojamąją transakciją, palyginimui turi būti parinktos nekontroliuojamosios transakcijos; įvertintos parinktos nekontroliuojamosios transakcijos, vadovaujantis šių taisyklių 7–13 punktais; vadovaujantis gauta informacija ir šių taisyklių 19–22 punktų nuostatomis, pritaikytas vienas iš šių taisyklių 19 punkte išvardytų metodų. Pagal Taisyklių 16 punkto nuostatas, parenkant palyginti nekontroliuojamąsias transakcijas, visų pirma turi būti naudojami vidiniai palyginimai. Nesant

vidinių palyginimų arba siekiant patikrinti rezultatą, pasiektą naudojant vidinius palyginimus, gali būti naudojami išoriniai palyginimai. Palyginamų nekontroliuojamųjų transakcijų parinkimas priklauso nuo to, ar besiskiriančios palyginamų transakcijų sąlygos daro poveikį transakcijų dalykų kainai ar pelningumui, o jeigu daro, kiek tiksliai galima pakoreguoti šį poveikį. Taisyklių 3 punkte apibrėžta, kad vidinis palyginimas – tai kontroliuojamajai transakcijai palyginti naudojama nekontroliuojamoji transakcija, kurios viena iš šalių yra šios kontroliuojamosios transakcijos šalis.

Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius, siekdamas nustatyti tikrąją ginčo sandorio (2016-06-13) rinkos kainą, vadovaujantis Taisyklių 16 punktu, naudojo vidinius palyginimus, t. y. sandoris tarp asocijuotų asmenų (Pareiškėjo ir UAB „T1“) buvo lyginamas su sandoriais tarp neasocijuotų asmenų (to paties turto pardavimas 2016 m. rugsėjo mėn. nesusijusiems ŽŪB „B1“ ir G. R.). Kadangi sandoriai vyko tų pačių metų 3 mėnesių laikotarpiu, o mokesčių administratorius nenustatė esminių ŽŪB „B1“ veiklos rodiklių pokyčių, galimai įtakojusių tokių pajų vertės padidėjimą, buvo laikyta, kad toks palyginimas yra tinkamas. Vadovaujantis nepriklausomos kainos metodu (Taisyklių 19 punktas), buvo nustatyta, kad Pareiškėjo 2016-06-13 parduotų 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų tikroji rinkos kaina, atitinkanti ištiesiosios rankos principą, yra 5 500 000 Eur.

Kaip matyti iš aukščiau minėtų GPMĮ 15 str. 2 dalies nuostatas įgyvendinančių Taisyklių, sprendžiant, ar ginčo sandorio kaina atitinka ištiesiosios rankos taisyklę, ginčo sandoris (kontroliuojamoji transakcija) turi būti lyginamas su nekontroliuojamąja transakcija, t. y. transakcija tarp neasocijuotų asmenų. Ginčo byloje palyginimui buvo pasirinkti 2016 m. rugsėjo m. 7-8 d. sandoriai, sudaryti tarp UAB „T1“ (viena iš ginčo kontroliuojamos transakcijos šalių) ir ŽŪB „B1“ bei šios bendrovės direktoriaus G. R. Primintina, kad UAB „T1“ palyginamųjų sandorių sudarymo laikotarpiu valdė 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų. Pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo (toliau – PMI) 2 str. 8 dalį asocijuoti asmenys – asmenys (vienetai arba fiziniai asmenys), kai jie atitinka bent vieną iš šių kriterijų: 1) yra susiję asmenys; 2) gali vienas kitam daryti įtaką, dėl kurios tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų sąlygos būtų kitokios negu tuo atveju, jeigu kiekvienas šių asmenų siektų sau maksimalios ekonominės naudos. Du vienetai, jei vienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai (per vieną ar kelis vienetus ar fizinius asmenis) valdo daugiau kaip 25 procentus kito akcijų (dalių, pajų) arba turi teises į daugiau kaip 25 procentus visų kito iš jų sprendžiamųjų balsų, arba yra įsipareigojęs derinti savo veiklos sprendimus su kitu vienetu, arba yra įsipareigojęs atsakyti už kito prievolių tretiesiems asmenims įvykdymą, arba tam kitam vienetui yra įsipareigojęs perduoti visą arba dalį pelno ar suteikęs teisę naudoti daugiau kaip 25 procentus savo turto bet kurią ataskaitinio mokestinio laikotarpio arba mokestinio laikotarpio, buvusio prieš ataskaitinį mokestinį laikotarpį, dieną, laikomi susijusiais asmenimis pagal PMI 2 str. 33 d. 8 dalį. Taigi, 2016-09-08 pajų pirkimo–pardavimo sutartis, sudaryta tarp UAB „T1“ ir ŽŪB „B1“ (sutarties objektas – 40,8 proc. ŽŪB „B1“ pajų) negali būti laikoma tinkamu vidiniu palyginimu, nes nelaikytina nekontroliuojamąja transakcija Taisyklių prasme.

Komisija taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad byloje nėra duomenų apie tai, ar mokesčių administratorius vertino, ar 2016-09-07 pajų pirkimo–pardavimo sandoris, sudarytas tarp UAB „T1“ ir G. R., atitinka nekontroliuojamosios transakcijos sąvoką. Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad G. R. ginčo laikotarpiu buvo ŽŪB „B1“ direktorius ir valdė 22,4 proc. ŽŪB „B1“ pajų, o A. R. – 25,2 proc. ŽŪB „B1“ pajų; UAB „T1“ generalinis direktorius, kaip minėta, buvo Pareiškėjas, jo motina – vienintelė šios bendrovės akcininkė, 2016-09-07 sutartį UAB „T1“ vardu pasirašė Pareiškėjas. Komisijos nuomone, renkantis palyginamuosius sandorius, pirmiausia turi būti vertinama, ar palyginamojo sandorio šalys yra neasocijuotos, ar nėra kažkokių veiksnių, galinčių daryti įtaką abiejų šalių priimamiems sprendimams ir jų sudaromiems sandoriams.

Atsižvelgiant į tai, kad tinkamam GPMĮ 15 str. 2 dalies nuostatų ir jas įgyvendinančių Taisyklių taikymui bei teisingam šio mokestinio ginčo išsprendimui yra būtina palyginti ginčo sandorio kainą su panašių sandorių, sudarytų tarp neasocijuotų asmenų, kainomis, o nagrinėjamu atveju iš byloje surinktos medžiagos šių aplinkybių negalima nustatyti.

Siekiant nustatyti ištiesiosios rankos principą atitinkančią kontroliuojamos transakcijos kainą, turi būti įvertintos tiek kontroliuojamos, tiek nekontroliuojamos (tos, kurios imamos kaip palyginamos) transakcijos, laikantis Taisyklėse apibrėžtų reikalavimų. Įvertinant tiek

kontroliuojamas, tiek nekontroliuojamas transakcijas, turi būti įvertintos: transakcijos dalyko charakteristikos; transakcijos sąlygos; ekonominės aplinkybės ir kt.

Atrinkus palyginimui tinkamas nekontroliuojamas transakcijas, laikantis Taisyklėse nurodytų reikalavimų, turėtų būti sprendžiamas klausimas dėl tinkamo kainodaros metodo parinkimo. Tik kiek įmanoma išsami kontroliuojamų ir nekontroliuojamų transakcijų analizė sudaro galimybes tinkamai parinkti kainodaros metodą, kurio pagrindu perskaičiuota kontroliuojamų transakcijų kaina labiausiai atitiks ištiesiosios rankos principą.

Paminėtina, kad nesant vidinių palyginimų arba siekiant patikrinti rezultatą, pasiektą naudojant vidinius palyginimus, gali būti naudojami išoriniai palyginimai (kai kontroliuojamajai transakcijai palyginti naudojama tarp kitų nei šią transakciją atlikusių asmenų atlikta nekontroliuojamoji transakcija).

Iš bylos medžiagos matyti, jog nežiūrint į tai, jog Inspekcija sprendime teisingai išdėstytos GPMĮ 15 straipsnio ir Taisyklių nuostatos, Inspekcija netinkamai nustatė ginčo sandorio rinkos vertę (atitinkamai ir GPM bazę). Dėl šių priežasčių, Komisijos nuomone, nagrinėjamoje situacijoje mokesčių administratoriaus pasirinktas Pareiškėjo GPM bazės bei analizuojamo ginčo sandorio vertės nustatymo metodas negali būti pripažintas teisėtu bei taikytinu šiai ginčo situacijai. Centrinis mokesčių administratorius pakartotinio skundo nagrinėjimu metu turėtų analizuoti, kiek jo parinkti palyginamieji sandoriai yra tinkami palyginimui, vertinant, ar Pareiškėjo ginčo sandorio kaina atitinka ištiesiosios rankos principą pagal Taisyklių nuostatas, taip pat svarstyti klausimą dėl kitų Taisyklėse reglamentuotų sandorio vertės nustatymo metodų taikymo.

Dėl Komisijos posėdžio metu išsakytų Pareiškėjo atstovų pastabų apie ŽŪB „B1“ direktoriaus G. R. paaiškinimą (Inspekcija rėmėsi nepasirašytu paaiškinimu), Komisija pažymi, kad po Komisijos posėdžio iš mokesčių administratoriaus buvo gauti papildomi dokumentai, iš kurių matyti, kad ginčijamas 2017-08-22 paaiškinimas Nr. 19 buvo atsiųstas Šiaulių AVMI Kontrolės departamento Juridinių asmenų patikrinimų skyriaus I poskyrio vyriausiajai specialistei R. V. iš ŽŪB „B1“ elektroninio pašto (*duomenys neskelbtini*). Šie dokumentai paneigia Pareiškėjo atstovų išsakytas abejones dėl G. R. paaiškinimo autentiškumo.

Pagal MAĮ 67 straipsnio nuostatas mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas, o mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. LVAT laikosi pozicijos, jog apsiribojimas vien teiginiais, atsikirtimais, nepagrįstais jokiais įrodymais, negali nulemti sprendimo priėmimo mokesčių mokėtojo naudai. Mokesčių mokėtojas, norėdamas paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiuotą konkretų mokestį, privalo pateikti pagrįstus argumentus ir juos pagrindžiančius naujus įrodymus, sąlygojančius nustatyto mokesčio dydžio neteisingumą (LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A556-1527/2010; 2010-10-25 nutartis adm. byloje Nr. A438-1147/2010, 2011-12-22 nutartis adm. byloje Nr. A575-912/2011). Komisija atkreipia dėmesį, kad Pareiškėjo skunde išdėstyta ir Pareiškėjo atstovų Komisijos posėdžio metu išsakyta pozicija dėl ginčo sandorio kainos atitikimo tikrajai rinkos kainai (pvz., naujojo potencialaus pirkėjo atsiradimas) nėra pagrįsta rašytiniais bylos dokumentais. Mokesčių mokėtojas, siekdamas paneigti mokesčių administratoriaus mokesčių ir su jais susijusių sumų apskaičiavimo teisėtumą ir pagrįstumą, privalo ne tik nurodyti savo abejones dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų apskaičiavimo teisėtumo ir pagrįstumo, bet ir pateikti tokias abejones pagrindžiančius įrodymus (LVAT 2016-12-05 nutartis adm. byloje Nr. A-1302-602/2016).

Dėl aplinkybės, jog UAB „T1“ iš ŽŪB „B1“ pajų perleidimo gautą pelną deklaravo ir sumokėjo pelno mokestį, taip pat Pareiškėjo atstovų pastebėjimo, kad ateityje išmokant dividendus turės būti sumokėtas GPM, primintina, jog pagal GPMĮ 15 straipsnį ir Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 40 straipsnį reikalavimas atsižvelgti į sandorio ar ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą yra taikomas tiek pripažįstant pajamas, tiek sąnaudas. Be to, šioje byloje sprendžiamas Pareiškėjo, o ne UAB „T1“ mokestinės prievolės teisėtumo ir pagrįstumo klausimas.

Dėl pajamų padalijimo sutuoktiniams

Pagal byloje esančius faktinius duomenis matyti, kad GPM bei su juo susijusios sumos apskaičiuotos tik Pareiškėjui. Pareiškėjo atstovai Komisijos posėdžio metu teigė, kad ŽŪB „B1“ pajai yra bendroji jungtinė Pareiškėjo ir jo sutuoktinės nuosavybė, pajamų iš pajų pardavimo priskyrimas tik Pareiškėjui užkirto kelią Pareiškėjo sutuoktinės teisei į gynybą.

Pagal GPMĮ 3 straipsnio nuostatas GPM mokėtoju pripažįstamas pajamų gavęs gyventojas. Remiantis GPMĮ 2 str. 14 dalimi, pajamomis, išskyrus toje pačioje nuostatoje išvardintas išimtis, kurios nagrinėjamu atveju netaikytinos, *inter alia* laikomos „<...> per mokesstinį laikotarpį gautas atlygis <...> už parduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita gauta nauda pinigais ir (arba) natūra <...>“. Šios pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, kuriuo nagrinėjamu atveju laikomas momentas, „<...> kai pajamos bet kokia forma faktiškai gaunamos <...>“ (GPMĮ 8 str. 2 d. 1 p.).

Šiuo klausimu pirmiausia pastebėtina, kad, pagal bendrąją taisyklę, pardavus bendrąją jungtinę sutuoktinių nuosavybę esantį turtą, gautos pajamos, t. y. už šio turto pardavimą gautos piniginės lėšos, taip pat laikytinos bendrąją jungtinę sutuoktinių nuosavybę (Civilinio kodekso 3.88 str. 1 d. 1 punktas, 2 dalis). Turtu, kuris yra bendroji jungtinė nuosavybė, sutuoktiniai naudojami, jį valdo ir juo disponuoja bendru sutarimu (Civilinio kodekso 3.92 str. 1 d.).

LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad pajamos, gautos disponavimo bendru turtu sandorių pagrindu, veikiant sąžiningai ir teisėtai, yra bendraturčių, o ne vieno iš jų pajamos, į kurias kiekvienas iš jų turi lygias teises. Mokesčių teisinius santykius reguliuojančios viešosios teisės normos nenustato papildomų reikalavimų sandoriams, sudaromiems fizinių asmenų įgyvendinant savo, kaip sutuoktinių, bendrosios jungtinės nuosavybės teises, kurie, kaip privalomi rekvizitai, apibrėžtų tam tikrus pagal mokesčių įstatymus reikšmingus juridinius faktus, pavyzdžiui, kad rašytinius sandorius, iš kurių susiformuoja apmokestinimo mokesčiais objektai, sudarytų visi bendraturčiai ir juose būtų apibrėžiamas pajamų tarp bendraturčių pasiskirstymas. Fiziniams asmenims – bendraturčiams sąžiningai ir teisėtai įgyvendinant nuosavybės teises ir dėl to gaunant pajamų, tokios pajamos tampa bendraturčių pajamomis pagal jų nuosavybės teisių į turtą, iš kurio gautos pajamos, proporcijas, jeigu įstatymai ar bendraturčių sudaryta sutartis nenustato kitaip (LVAT 2002-03-13 sprendimas adm. byloje Nr. A7-158/2002, 2012-10-24 nutartis adm. byloje Nr. A556-2421/2012, Administracinių teismų praktika Nr. 3). Tokios pačios pozicijos LVAT laikosi ir 2013-01-07 nutartyje adm. byloje Nr. A602-2280/2012.

Byloje pateikta 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sutartis, kurioje nurodyta, kad „pardavėjas (Pareiškėjas) įsipareigoja parduoti *jam nuosavybės teise* priklausančius 192 473,78 Eur ŽŪB „B1“ pajų, kurie sudaro 51 proc. visų bendrovės pajų“. Sutartį pasirašė pardavėjas (Pareiškėjas). Sutartyje taip yra ir Pareiškėjo sutuoktinės O. K. parašas prie žodžių „sutinku parduoti“. Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad ŽŪB „B1“ įsteigta 1992-09-23, Pareiškėjo ir O. K. santuoka įregistruota 1996-08-03. Byloje pateikti: 1) Pareiškėjo 2003-12-31 prašymas priimti į ŽŪB „B1“ narius, kadangi Pareiškėjas nusipirko 664 570 Lt pajus, kas sudaro 51 proc. ŽŪB „B1“ pajų sumos; 2) ŽŪB „B1“ 2003-12-31 visuotinio narių susirinkimo protokolas Nr. 9, kuriuo nuspręsta priimti Pareiškėją į ŽŪB „B1“ narius; 3) ŽŪB „B1“ 2003-12-31 pajininkų registravimo žurnalas, kuriame nurodyta kad Pareiškėjas turi 51 proc. pajų. Taigi, byloje neginčytinai nustatyta, kad 2003-12-31 Pareiškėjas valdė ginčo pajus, tačiau nenustatyta, kada jie buvo įsigyti.

Komisijos nuomone, pakartotinai nagrinėjant Pareiškėjo skundą turi būti nustatyta, ar ginčo pajai Pareiškėjui priklausė asmeninės nuosavybės ar bendrosios jungtinės nuosavybės teise. Atitinkamai turi būti sprendžiamas klausimas dėl pajamų iš pajų pardavimo priskyrimo Pareiškėjui dalies. Nustačius, kad 2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sutartimi buvo parduotas bendrąją jungtinę nuosavybę priklausantis turtas, būtų pagrindas preziumuoti, jog Pareiškėjas veikė kartu ir sutuoktinės vardu. Tai reiškia, kad pajamos, gautos iš pajų pardavimo, tokiu atveju turėtų būti priskirtos Pareiškėjui ir jo sutuoktinei lygiomis dalimis.

Pabrėžtina, kad MAĮ 155 str. 4 d. 5 punkte numatyta, jog Komisija gali perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Taikant šią teisės normą, būtina atsižvelgti į MAĮ 155 str. 4 d. 5 punkto nuostatų aiškinimą, suformuluotą LVAT 2008-02-14 nutartyje, priimtoje adm. byloje Nr. A-438-163/2008, taip pat šio teismo 2009-05-04 nutartyje adm. byloje Nr.

A-438-563/2009. Šiose nutartyse LVAT konstatavo, kad MAĮ 155 str. 4 d. 5 punkte nustatyta elgesio taisyklė, leidžianti Komisijai perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, yra tinkamai pritaikoma tik tuomet, kai tokiam sprendimui priimti egzistuoja teisinis pagrindas. Paprastai toks pagrindas atsiranda, kai yra nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Tokia situacija gali susidaryti nepilnai ištyrus visas reikšmingas bylai aplinkybes, be kurių yra negalimas pagrįsto sprendimo priėmimas ir kt. Taigi, kaip yra pažymėjęs LVAT, MAĮ 155 str. 4 d. 5 punkto nuostatų taikymas ir skundo perdavimas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo yra galimas tik tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu (pavyzdžiui, surinkti papildomų įrodymų, ištirti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.).

Komisija konstatuoja, jog šioje nagrinėjamoje byloje mokesčių administratorius nepagrindė ginčo sandoriu (2016-06-13 pajų pirkimo–pardavimo sutartimi) asocijuotam asmeniui parduotų ŽŪB „B1“ pajų tikrosios rinkos vertės pagal GPMĮ 15 straipsnio ir Taisyklių nuostatas (atitinkamai ir Pareiškėjui apskaičiuotos GPM bazės), be to, nebuvo spręstas klausimas dėl pajamų iš galimai bendrosios jungtinės nuosavybės teise priklausančio turto pardavimo priskyrimo ir Pareiškėjo sutuoktinei, todėl mokesčio ginčas turi būti išnagrinėtas iš naujo. Tik nustačius ir ištyrus visas įtakos Pareiškėjo apmokestinimui galinčias turėti faktines aplinkybes, susijusias su ŽŪB „B1“ pajų pirkimais/pardavimais tarp susijusių asmenų, pasirinkus tinkamą kainodaros metodą ir palyginamąją bazę, darytina vienareikšmiška išvada dėl Pareiškėjo apmokestinimo pagrįstumo. Todėl Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, kad šioje mokesčio ginčo nagrinėjimo stadijoje sprendimo iš esmės priimti negalima, o byloje nustatyti trūkumai gali būti pašalinti tik perdavus bylą iš naujo nagrinėti mokesčių administratoriui. Dėl šios priežasties Inspekcijos sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-12-11 sprendimą Nr. 68-137 ir perduoti Pareiškėjo skundą iš naujo nagrinėti centriniam mokesčių administratoriui.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokesčių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokesčių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokesčių ginčų komisija, spręsdami mokesčio ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokesčių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė

